

[Ministeren for handel, industri og søfart.] give, ville betyde en kærkommen indtægt for kommunernes kasser. Justitsministeren — det var professor Nellemann — betegnede en sådan ændring af forslaget som ulogisk, men anså på den anden side spørgsmålet for ret uvæsentligt og bøjede sig derfor for de fremsatte ønsker.

Det er muligt, at disse indtægter dengang kunne betyde noget for kommunernes kasser. De gør det i hvert fald ikke i dag. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, har gebyrerne for samtlige købstæder og handelspladser under eet i 1949 udgjort ca. 5 000 kr. og for alle landdistrikterne under eet ca. 2 500 kr. Selv med de forhøjelser, der tænkes gennemført, vil gebyrerne ikke komme til at dreje sig om beløb for de enkelte købstadkommuner eller for amtskommunerne, der kan spille nogen som helst rolle for kommunernes økonomi, medens de på den anden side vil kunne dække statens udgifter ved registerens førelse.

Regeringen har derfor fundet, at det vil være det rigtigste nu at gå tilbage til den logiske ordning, at det er den, som har udgifterne, der også skal have indtægterne.

Jeg vil gerne i den forbindelse understrege, at det her foreliggende lovforslag ikke er nogen forløber for senere attentater på kendelserne for næringsbreve og for beværter- og gæstgiverbevillinger. Disse kendelser er af en helt anden karakter. De hænger historisk sammen med kommunernes tilsyn med næringslivet, men er i og for sig ikke fastsat med henblik på at dække bestemte udgifter. De må anses som en egentlig næringskat. Statskassen har dog også visse indtægter i forbindelse med udfærdigelsen af næringsbreve og beværterbevillinger m. v., idet disse adkomster skal stemples.

Med hensyn til spørgsmålet om størrelsen af de nye afgifter tør jeg ikke i dag sige noget bestemt, men det vil formentlig ikke findes unaturligt ved fastsættelsen af afgifterne at hense såvel til de afgifter, der betales for registrering af aktieselskaber, som til dem, der betales for registrering af foreninger. Erhvervsøkonomisk er der jo ikke nogen større forskel mellem aktieselskaber og de i firmalovens § 33 nævnte selskaber med begrænset ansvar. For ansvarlige interessentselskaber og for enkeltmandsfirmaer bør afgifterne næppe fastsættes så højt som for selskaber med begrænset ansvar. Jeg vil gerne tilføje, at det ikke er tanken, at afgifterne skal fast-

sættes højere end, at de kan anses at give dækning for de med førelsen af handelsregistrene forbundne udgifter.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at indstille forslaget til hurtig og velvillig behandling.

Formanden: Udenfor dagsordenen giver jeg ordet til den højtærede justitsminister, som ønsker at fremsætte et lovforslag.

Justitsministeren (Helga Pedersen): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring i og forlængelse af gyldigheden af lov nr. 158 af 30. marts 1946 om midlertidig ændring af og tillæg til lov af 15. maj 1875 om tilsyn med fremmede og rejssende m. m. Lovens gyldighedstid blev senest forlænget med 1 år, efter at justitsministeriets forslag om en forlængelse for 2 år under behandlingen i landstingsudvalget med den tidligere justitsministers tilslutning var blevet ændret til 1 år.

Begrundelsen for det nu fremsatte lovforslag er den samme som sidste gang. Der må tilvejebringes en endelig afgørelse i spørgsmålet om politiledelsen, forinden den mere omfattende revision af fremmedloven kan sættes i gang. Det er nødvendigt at vide, til hvilke organer udenfor politiet man mest hensigtsmæssigt kan henlægge afgørelser om udlændinges indrejse, ophold og arbejde her i landet, før man kan udarbejde det kommende forslag til fremmedlov. Det er imidlertid mit håb, at overvejelserne vedrørende politiets øverste ledelse må kunne tilendebringes, så det i den kommende rigsdagssamling bliver muligt at fremsætte forslag til en ny fremmedlov. Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at der den 12. maj 1950 blev nedsat et udvalg til at undersøge spørgsmålet om ændringer i politiets øverste ledelse, og at formanden for udvalget på forespørgsel har meddelt justitsministeriet, at betænkningen fra udvalget forventes afgivet i foråret 1951.

Under hensyn til, at udgifterne ved politiets administration i almindelighed er steget stærkt, er det mindre rimeligt fortsat at lade gebyret for et pas andrage 3 kr. Det foreslås derfor, at gebyrets fastsættelse fremtidig overlades til administrationen. Hvis forslaget gennemføres, vil justitsministeriet forhøje gebyret til 5 kr.

Jeg tillader mig at anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.